

Karpelesz Leopold A Barátaival

Jobbról az első fiatalember Duka Ádám, a marosvásárhelyi Ifjómunkás Szövetség magyar személyzeti osztályának a vezetője. A második jobbról egy barátom, Hermann Ernő, ő a Zsidó Demokrata Ifjú Szövetségnek volt a titkára. [lásd: zsidó érdek-képviselői szervezetek a második világháború után Romániában] A szakmája festő volt, autófényező és kárpitozó. Már gyermekkorunk óta ismertük egymást, egy utcában laktunk. 1945 után, amikor hazajöttünk, közvetlen baráti kapcsolatba kerültünk. Együtt dolgoztunk mint festők. Nem volt vallásos. Az utána következő én vagyok, bal oldalról az első fiút Glatz Valternek hívták, fiatalabb volt, mint mi vagy egy-két évvel. Ő a pionírokkal foglalkozott. Német fiú volt. Elmentünk együtt egy fényképészhez Marosvásárhely főterén. Magyar ember volt a fényképész, Kántornak hívták. Nagyon jó képeket csinált, és jó laboratóriuma volt. A három egyforma ing a baráti kapcsolatot jelentette számunkra. Abban az időben agitációs munkát fejtettem ki az ifjúság körében, a munkásifjúság érdekeit [képviseletük], követeltük, hogy kapjanak rendesen fizetést, ne használják ki az inasokat, és kapják meg a nekik járó ruhát és inaspénzt. A kommunista párt 1950 után átvette a különböző szervezetek ideológiai vezetését. Megszűnt mindenfajta más szervezet, mint például a Zsidó Ifjúsági Szervezet, a Diákok Szövetsége, az Egyetemek Szövetsége, a Református Ifjúsági Szervezet és a Katolikus Ifjúsági Szervezet. Ezeket mind egy szervezetbe olvasztották, az Ifjómunkás Szövetségbe. Mindenki bekerült ide, mindenféle nemzetiség volt a szervezetben: románok, magyarok, zsidók. Haladó jellegű mozgalom volt. Az elején még nem volt annyira kommunista jellege. Én is részt vettem a szervezetben mint tag. Később beszerveztek, hogy legyenek fizetések aktivistája, akkor már nem dolgoztam mint szobafestő.